

Fylkesmannen i Hordaland

Sakshandsamar, telefon
Christian Johan Alstad, 5557 2112

Vår dato
07.03.2017
Dykkar dato
24.02.2017

Vår referanse
2017/2735 421.3
Dykkar referanse

ABO Plan & Arkitektur
Postboks 291
5203 OS

Lindås - Uttale til melding om oppstart av planarbeid - høyring av planprogram Detaljreguleringsplan for Langøy og Ospeneset akvakulturområde

Vi viser til brev av 24.02.2017 der det vert varsla oppstart av planarbeid og høyring av planprogram for detaljreguleringsplan for Langøy og Ospeneset akvakulturområde.

Planoppstarten er godkjent av Plan- og miljøutvalet i Lindås kommune den 23.11.2016 i sak PM-140/16. Uttalefrist er sett til 08.04.2017.

Kommuneplanen set av areal til akvakulturføremål ved Langøy, Ådnøy og Ospeneset, føremål for bruk og vern av sjø og vassdrag, friluftsføremål i sjø og bandleggingssone (Naturvernområde - Grøningen). Lokalitetane ved Langøy og Ospeneset har godkjente løyve for produksjon av matfisk i sjø. Føremålet med planarbeidet er å få regulert tilstrekkeleg med areal til akvakultur for å kunne utnytte løyva som ligg til lokalitetane med best tilgjengeleg og sikker teknologi. Lokaliteten ved Ådnøy som ikkje er i bruk er planlagt å regulere bort.

Planområdet utgjer til saman om lag 6462 dekar.

Vurdering

Sjøområda dekker mange forskjellige behov og funksjonar. Det er likevel få konkrete døme på reguleringsplanlegging i sjø både i Hordaland og elles langs kysten. Aukande aktivitet og press på sjøområda frå ulike bruks- og verneinteresser den seinare tid, har medverka til at Kommunal- og moderniseringsdepartementet ved fleire høve har uttrykt at oppdrettsnæringa i Hordaland er tent med å utviklast gjennom opne og inkluderande arealplanprosessar.

I utgangspunktet er kommuneplanen det sentrale verktøyet for arealbruk i denne næringa for å kunne vurdere samla belastning for fjordsystema heilskapleg. Lindås kommune og Masfjorden kommune har innleia eit samarbeid om ein interkommunal kommunedelplan for Austefjorden, som m.a. vil inkludere dei tre aktuelle akvakulturlokalitetane. Tiltakshavar har likevel valt å starte opp privat planarbeid, jf. pbl. § 12-1, då dei reknar med å kunne spare vesentleg tid i forhold til den interkommunale planprosessen. Så lenge utgreiingane for den delen av fjordsystemet som skal detaljregulerast vert gjort like grundig som dei ville ha gjort i den overordna planen, har ikkje Fylkesmannen innvendingar mot at kommunen køyrer ei parallell planlegging. Dei to planprosessane må elles søke å utfylle kvarandre.

Eit planområde på nærare 6500 dekar er uvanleg stort for ein detaljreguleringsplan. Likevel stiller vi spørsmål ved om det er sett av tilstrekkeleg med areal. Forankringa til oppdrettsanlegga vil strekke seg langt utover varsla plangrense, til og med inn i nabokommunen. Tiltak i Masfjorden kommune vil krevje ein planprosess også i denne kommunen. Ein kan anten vedta to separate planar eller ein felles interkommunal reguleringsplan.

Forankringsanlegga er tilhøyrande anlegget, og det vil vere av betydning for andre interesser (t.d. fiskeri, friluftsliv, forsvar, nabokommune) å få vite kor dei ligg. Om det ikkje er råd å vise eksakt plassering i ein reguleringsplan, må det regulerast tilstrekkeleg med areal til dette føremålet. Arealplan som omfattar fleire heilt eller delvis geografisk samanfallande vertikalnivå, skal ha separate kartutsnitt for kvart nivå når dette er naudsynt for å sikre at planen er eintydig og enkelt å forstå, jf. kart- og planforskrifta § 9 tredje ledd. Detaljreguleringsplan kan innehalde vertikalnivå under grunnen, på grunnen/vassoverflata, over grunnen, på botnen og i vassøyla.

Når det gjeld arealet til sjølve akvakulturlokalitetane, må kommunen vurdere behovet for nytteareal. (Dersom ein slår saman lokalitetar, kva er då behovet). Ein må ikkje regulere meir areal enn det som er naudsynt. I det ligger det at ein òg må ta omsyn til trong for manøvreringsareal. Det er elles klart at influensområdet vil vere vesentleg større enn kva som skal regulerast.

Detaljreguleringsplanen skal avklare dei arealmessige endringane, samt tydeleggjere interesser og verdiar som planmyndigheita må ta omsyn til. Pbl. § 12-7 gjev rammer for kva det kan gjevast føresegner om i reguleringsplan. Lista er uttømmende. Føresegnene skal supplere arealføremåla, men kan ikkje legge føringar for sjølve drifta. Vi manar til varsemnd ved bruk av føresegner, då søknader om lokalitetsavklaringar uansett skal gjennom ei grundig konsesjonshandsaming etter akvakulturlova. Næringa må ha ein viss fleksibilitet, men det kan vere tenleg å stille nokre krav til utforming (herunder estetiske krav), eventuelle forbod mot former for bruk (herunder byggegrensar), støykrav m.v., for å fremje føremålet med planen, avvege interesser og ivareta ulike omsyn i eller av omsyn til forhold utanfor planområdet.

Utgreiingane skal omfatte så mykje at ein er trygg på at området er eigna til føremålet og at planens reelle verknader for miljø og samfunn kjem fram, jf. pbl. §§ 4-2 og 4-3. Verknadene av planen må synast og dei ulike interessene i området og må skildrast. Fylkesmannen er særleg oppteken av reguleringsplanen synleggjer, samlar og tek i bruk det kunnskapsgrunnlaget som er tilgjengeleg. Gjennom kunnskapsbaserte planprosessar kan ein sikre god balanse mellom bruk og vern av ressursane, sameksistens mellom dei ulike interessene og forebygge arealkonfliktar. Verknader for landskap, plante- og dyreliv, helseutfordringar, vassutskifting, støy, friluftsliv, fiske, naboar, m.v. er alle utgreiingstema som må vurderast og fangast opp i planprogram/konsekvensutgreiing. Vi minner særskild om at dei konsekvensane reguleringsplanen har for endra arealbruk skal vurderast i høve til naturmangfaldet, og at dette må kome tydeleg fram i planarbeidet, jf. naturmangfaldlova §§ 7-12.

Plan- og bygningslova § 4-3 set krav om utarbeiding av ROS-analyse i alle plansaker, samt krav til handtering av risiko i plan. ROS-analysen skal vise alle risiko- og sårbarheitsforhold som har betydning for om arealet er eigna til utbyggingsføremål, og eventuelle endringar i slike forhold som følgje av planlagt utbygging, jf. pbl. § 4-3. Følgeleg bør difor ROS-

analysen og konsekvensutgreiinga sjåast i samanheng med kvarandre. Det er ikkje naudsynt å vurdere same tilhøve to gonger i reguleringsplanen.

Fylkesmannen er nøgd med at kommunen har avgjort at planarbeidet utløyser plikt om utarbeiding av planprogram og konsekvensutgreiing, jf. pbl. §§ 4-1 og 4-2. Vi finn at det er tenlege tema som planprogrammet lister opp for vidare utgreiing. Det må brukast ekspertise i nødvendig grad.

For å sikre god framdrift i planprosessen stiller Fylkesmannen gjerne på møter saman med kommunen dersom det er ønskjeleg for å avklare vesentlege nasjonale interesser tidleg.

Vi ønskjer lykke til vidare med planarbeidet.

Med helsing

Egil Hauge
seksjonsleiar

Christian Johan Alstad
seniorrådgjevar

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.

Kopi til:

Fiskeridirektoratet	Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Mattilsynet	Postboks 383	2381	BRUMUNDDAL
Hordaland fylkeskommune	Postboks 7900	5020	BERGEN
Lindås kommune	Kvernhusmyrane 20	5914	ISDALSTØ
Masfjorden kommune	Austfjordvegen 2724	5981	MASFJORDNES